31999F0235

WSPÓLNE STANOWISKO
z dnia 29 marca 1999 r.
określone przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie proponowanej Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko przestępczości zorganizowanej

(1999/235/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. K.3 ust. 2 i art. K.5,

uznając wagę współpracy sądowej w sprawach karnych oraz współpracy policyjnej do celów zapobiegania i zwalczania wszelkich istotnych postaci międzynarodowej przestępczości, zgodnie z postanowieniami art. K.1 tego Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa Członkowskie uznają zwalczanie przestępczości zorganizowanej za przedmiot wspólnego zainteresowania;

Rada Europejska na posiedzeniu w Amsterdamie w czerwcu 1997 r. zatwierdziła plan działań grupy wysokiego szczebla ds. przestępczości zorganizowanej, który zawiera obszerne projekty dotyczące wzmożenia walki ze zorganizowaną przestępczością;

należy wziąć pod uwagę środki, które zostały już przyjęte przez Unię Europejską lub znajdują się w toku przygotowania lub przyjęcia do celów wdrożenia tego planu działań oraz, w szczególności, wspólne działanie 98/733/WSiSW z dnia 21 grudnia 1998 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie uznawania za przestępstwa karne uczestnictwa w organizacji przestępczej w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej [1];

podjęto kroki zmierzające do opracowania i uzgodnienia konwencji Narodów Zjednoczonych zwalczającej przestępczość zorganizowaną;

Rada w swoich konkluzjach z dnia 5 października 1998 r. zwróciła się do Urzędu Przewodniczącego o przedłożenie przynajmniej jednego wspólnego stanowiska, zgodnie z art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w związku z projektem konwencji Narodów Zjednoczonych i jej protokołami;

pożądane jest jak najpełniejsze przyczynienie się do nadania kształtu przedłożonej konwencji oraz do uniknięcia niezgodności pomiędzy przedłożoną konwencją oraz instrumentami przygotowanymi w Unii,

OKREŚLIŁA NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie wspierają przygotowywanie przedłożonej konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko przestępczości zorganizowanej oraz wszelkich ewentualnych protokołów. Państwa Członkowskie wspierają włączenie do projektu konwencji postanowień, które w jak największym stopniu ułatwią skuteczne zapobieganie, ściganie i dochodzenie na drodze sądowej przestępczości zorganizowanej.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby postanowienia projektu konwencji dotyczące obowiązku penalizacji niektórych działań były zgodne w szczególności z art. 1 i 2 wspólnego działania 98/733/WSiSW.

3. Jeśli chodzi o inne postanowienia projektu konwencji, to powinna ona mieć jak najszersze zastosowanie do działań organizacji przestępczych oraz do współpracy międzynarodowej mającej na celu zwalczanie takich organizacji. W zasadzie, odpowiednie postanowienia projektu konwencji powinny objąć działania osób czyniących przygotowania do popełnienia przestępstwa, będących członkami jakiejkolwiek organizacji przestępczej, która posiada strukturę i została powołana na pewien okres. Postanowienia te nie powinny zostać ograniczone do grup o wysoce rozwiniętej strukturze lub o trwałym charakterze, takich jak organizacje typu mafijnego; ponadto członkowie takich organizacji niekoniecznie muszą mieć formalnie określone role oraz legitymować się ciągłym członkostwem.

[1] Dz.U. L 351 z 29.12.1998, str. 1.

4. Postanowienia, które mają być włączone do projektu konwencji, dotyczące współpracy międzynarodowej powinny zapewniać właściwe środki bezpieczeństwa dla ochrony praw człowieka oraz ułatwiać taką współpracę. Powinny mieć zastosowanie w sytuacji, gdy z uwagi na to, że postępowanie przygotowawcze znajduje się w fazie wstępnej, państwo, do którego się zwrócono, nie ma możliwości ustalenia ponad wszelką wątpliwość, że dane przestępstwo ma związek z przestępczością zorganizowaną. Mogłoby również okazać się użyteczne określenie niektórych kryteriów dla celu wykazywania związków z przestępczością zorganizowaną.

5. Jeśli chodzi o środki zwalczania prania brudnych pieniędzy, to konwencja powinna objąć szeroki zakres przestępstw oraz, w szczególności, powinna być zgodna z 40 zaleceniami Grupy Roboczej ds. Finansowych.

6. Wszelkie postanowienia zawarte w projekcie konwencji dotyczące korzyści majątkowych pochodzących z działalności przestępczej powinny uwzględniać oraz być zgodne ze wspólnym działaniem 98/699/WSiSW z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy, określania, wykrywania, zamrażania, zatrzymania oraz konfiskaty środków i dochodów pochodzących z przestępstwa ([1]).

7. Odpowiednie przepisy zawarte w projekcie konwencji powinny być wzorowane na Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu handlowi substancjami odurzającymi i psychotropowymi z 1998 r. Ponadto powinny również uwzględniać Konwencję Rady Europy z 1990 r. o Praniu, Ujawnianiu, Zajmowaniu i Konfiskacie Dochodów Pochodzących z Przestępstwa.

Artykuł 2

Podczas nadawania kształtu przedłożonej Konwencji Narodów Zjednoczonych oraz wszelkich możliwych protokołów, Państwa Członkowskie, w jak największym stopniu, koordynują swoje stanowiska, z inicjatywy Prezydencji, oraz postarają się dojść do porozumienia we wszystkich kwestiach, które mają istotne skutki dla interesów Unii. Komisja jest w pełni zaangażowana w te działania. Jeśli będzie to konieczne, to w miarę posuwania się prac, należy rozważyć kolejne czynności, które powinny zostać przedsięwzięte.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie czuwają nad tym, aby postanowienia zawarte w przedłożonej konwencji Narodów Zjednoczonych oraz wszelkich ewentualnych protokołach były zgodne z instrumentami przez nie przygotowanymi.

Artykuł 4

Rada podejmie próbę osiągnięcia dalszego wspólnego stanowiska, gdy będzie to konieczne, w odniesieniu do projektu konwencji oraz w szczególności w związku z wszelkimi ewentualnymi protokołami.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne stanowisko jest publikowane w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 marca 1999 r.

W imieniu Rady

F. MÜNTEFERING

Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 333 z 9.12.1998, str. 1.